

нахтъ отъ една и сѣща точка, а слѣдов. и трѣбаше да са заврѣщѣтъ въ нея макаръ и въ различни времена и пакъ да минуватъ прѣзь сѣща-та точка на небесно-то пространство, въ коя-то са е намѣрвала планета-та— родоначалница, въ минута-та кога-то са е прѣснѣла. Като са намѣрили два отъ тѣзи откъсляцы, точка-та на пресичаніе-то на тѣхны-тѣ орбиты трѣба да показва мѣсто-то, прѣзь кое-то другы-тѣ откъсляцы ще минуватъ и въ кое-то тѣ можѣтъ да са открывѣтъ. Толкозь основателно са показало това Олберсово мнѣніе, що-то са пріело тозъ-часъ отъ много знамениты наблюдатели. На 2-ый Септемврія 1804 год., Хардингъ отъ Ліліенталя, като разглеждалъ именно онѣзи часть на небе-то, коя-то му показалъ Олберсъ, открывъ една звѣзда отъ осма величина, коя-то са виждала да е скитница. Тя скоро была припозната за една нова малка планета, коя-то напълно са съгласовала въ всичкы-тѣ си сѣщественны свойства съ теорія-та на Олберса. Този новъ мѣръ былъ нарѣченъ Юнона, и е забѣлѣжителенъ по ексцентричность-та на своя-та орбита. Діаметра му, поради своя-та малость, не былъ добрѣ опредѣленъ. Олберсъ, като видѣлъ, че това открытіе придало на негова-та теорія още по-голѣма вѣроятность и като намѣрилъ, че възлы-тѣ на тѣзи три откъсляка лѣжали въ противоположны-тѣ сѣзвѣздія Китъ и Дѣва, продължавалъ свои-тѣ изслѣданія въ тѣзи части на небе-то съ удвоена енергія и ревность.

Трудове-тѣ му не останали много време безъ награда. На 21-ый Марта 1807 год., той открывъ четвъртыя откъсякъ въ сѣзвѣздіе-то Дѣва, много близо до онѣзи точка, около коя-то въ продълженіе на четири години, той очаквалъ да го види. Това было едно отъ най-чудны-тѣ открытія, кое-то почти ударило печата на истина-та на най-необыкновенната теорія, коя-то нѣкога са е появявала. Новыя астероидъ былъ нарѣченъ Веста, послѣ това почти въ продълженіе на четиридесять години, наблюденія-та не открыли ниго единъ новъ откъсякъ и астрономы-тѣ захванали вече да считатъ за достовѣрно, че всичкы-тѣ малкы тѣла, кои-то обыкаляли въ тѣзи область на небе-то были намѣрены.

Но на 8-ый Декемврія 1845 год., Хенке объявилъ за открытіе-то на новъ астероидъ, кой-то былъ нарѣченъ Астрея. Не са минало и двѣ години, и сѣщия неуморенъ наблюдатель открывъ шестый членъ въ този чуденъ купъ, кой-то членъ былъ нарѣченъ Хеба. Сполука-та на Хенке подбудила и други наблюдатели да прѣдпріемѣтъ таквози сѣщо изслѣданіе, и въ късо време изслѣданія-та на Хайнда отъ Лондонъ были наградени съ открытіе-то на 7-ый и 8-ый астероиды, кои-то были нарѣчены Ирида и Флора.

По този начинъ, тѣзи осемъ малкы мірове обыкалятъ по орбиты, толкозь приблизително равны помежду си, що-то въ продълженіе на цѣлы недѣли и мѣсяцы тѣзи малкы свѣтила можѣтъ да са носятъ въ пространство-то много наблизо едно отъ друго *). Да са обърнемъ сега къмъ разглежданіе-то на Олберсова-та хипотеза, коя-то са състои въ това, че всичкы тѣзи астероиды сѣ откъсяцы на една голѣма планета, коя-то нѣкога е занимавала една орбита между орбиты-тѣ на Марса и Юпитера.

Ако нѣкое вжтрѣшно разклащаніе е разкъсало планета-та и размѣтало нейны-тѣ откъсяцы, то разумѣва са, че най-голѣмы-тѣ отъ тѣхъ

*) Севнѣнъ поменаты-тѣ осемъ малкы планеты, въ настояще време сѣ известны още 81 астероидъ.